നിരാകരണപത്രം

(Disclaimer)

പ്രാദേശിക ഭാഷയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്ത വിധിന്യായം നിർമ്മിത ബുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിത വിവർത്തന ഉപകരണത്തിന്റെ സഹായത്തോടെ കേരള ഹൈക്കോടതിയിലെ ഐ റ്റി ഡയറെക്ടറേറ്റ് സാധൂകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഇതിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തിൽ ആശയപരമായോ സാംഗത്യപരമായോ വ്യാകരണപരമായോ ആഖ്യാനപരമായോ തെറ്റുകൾ കടന്നു കൂടാൻ സാധ്യതയുള്ളതാണ്. ഈ തർജ്ജമ കേവലം വ്യവഹാരകക്ഷികളുടെയും പൊതുജനങ്ങളുടെയും പൊതുവായ അറിവിലേയ്ക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുത്താൻ വേണ്ടി മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. ഔദ്യോഗികവും പ്രായോഗികവുമായ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കും വിധി നിർവഹണ നടപ്പാക്കലുകൾക്കും പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് പതിപ്പ് ആധികാരികവും അന്തിമവുമായിരിക്കും.

നൂറുള്ള ഖാൻ

v

കർണ്ണാടക സംസ്ഥാന മലിനീകരണ നിയന്ത്രണ ബോർഡും മറ്റൊരാളും

ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 2021 ലെ 599

ജൂലൈ 13, 2021'

ജസ്റ്റിസ് ഉദയ് ഉമേഷ് ലളിത്, ജസ്റ്റിസ് അജയ് രസ്തോഗി

ജല (മലിനീകരണ നിയന്ത്രണ നിവാരണ) നിയമം, 1974 - വകുപ്പ് 43, 44, 47, 48 - ക്രിമിനൽ നടപടിക്രമ നിയമം, 1973 - വകുപ്പ് 197 - ഗ്രാമപഞ്ചായത്തും, ആ സമയത്ത് ആ ഗ്രാമപഞ്ചായത്തിന്റെ ചീഫ് ഓഫീസറായിരുന്ന അപ്പീൽവാദിയും 1974 ലെ നിയമത്തിലെ 43 ഉം 44 ഉം വകുപ്പുകൾ പ്രകാരം ശിക്ഷാർഹമായ കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ ചെയ്തതായി ആരോപിക്കപ്പെട്ടു - സിവിൽ ജഡ്ജി (ജൂനിയർ ഡിവിഷൻ) യും ജുഡീഷ്യൽ ഫസ്റ്റ് ക്ലാസ് മജിസ്ട്രേറ്റും അപ്പീൽവാദിക്കെതിരെ കുറ്റം ചുമത്തി - എന്നിരുന്നാലും, സി.ആർ.പി.സി.യുടെ വകുപ്പ് 197 പ്രകാരം അപ്പീൽവാദിക്ക് സംരക്ഷണം ലഭിക്കാൻ അർഹതയുണ്ടെന്നും ആവശ്യമായ അനുമതിയുടെ അഭാവത്തിൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രോസിക്യൂഷൻ അസാധുവാണെന്നും അഡീഷണൽ സെഷൻ ജഡ്ജി വിധിച്ചു - കീഴ്ക്കോടതിയുടെ വീക്ഷണം ഹൈക്കോടതി റദ്ദാക്കി, വിഷയം ഗുണദോഷ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കീഴ്ക്കോടതി

പരിഗണിച്ചിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ, ഹൈക്കോടതി വിഷയം വീണ്ടും ഗുണദോഷ പരിഗണനയ്ക്കായി കീഴ്ക്കോടതിയിലേക്ക് അയച്ചു - അപ്പീലിൽ, വിധിച്ചു: ബന്ധപ്പെട്ട പൊതുസേവകൻ ഒരു മുനിസിപ്പൽ കൗൺസിലിന്റെയോ ടൗൺ പഞ്ചായത്തിന്റെയോ ചീഫ് ഓഫീസറോ കമ്മീഷണറോ ആണെങ്കിൽ, അദ്ദേഹത്തെ "സർക്കാർ വകുപ്പിന്റെ തലവൻ" എന്ന് കർശനമായി വിളിക്കാൻ കഴിയില്ല - അതിനാൽ, കർണാടക സംസ്ഥാന മലിനീകരണ നിയന്ത്രണ ബോർഡ് vs. ബി ഹീര നായിക്കിലെ ഈ കോടതിയുടെ തീരുമാനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, വിഷയം ജല നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 48 ന് കീഴിൽ വരില്ല - എന്നാൽ വിഷയം നേരിട്ട് ജല നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 47 ന് കീഴിൽ വരും - പ്രസ്തുത തീരുമാനമനുസരിച്ച്, അത്തരം കേസുകളിൽ പോലും, ജല നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 47 പ്രകാരം ലഭ്യമായ കല്പിത യാഥാർത്ഥ്യം പൊതുപ്രവർത്തകനെ കോഡിന്റെ വകുപ്പ് 197 പ്രകാരമുള്ള സംരക്ഷണത്തിൽ നിന്ന് വിലക്കുന്നതാണ് - അതിനാൽ, സി.ആർ.പി.സിയുടെ വകുപ്പ് 197 ന്റെ പ്രയോഗക്ഷമതയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള കീഴ് അപ്പീൽ കോടതിയുടെ തീരുമാനം ഹൈക്കോടതി റദ്ദാക്കിയത് ശരിയും ന്യായവുമാണ്. - ഇ സാഹചര്യത്തിൽ, ഹൈക്കോടതി വിഷയം ഗുണദോഷ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വീണ്ടും പരിഗണിക്കുന്നതിനായി കീഴ് അപ്പീൽ കോടതിയിലേക്ക് അയച്ചു.

അപ്പീൽ തള്ളിക്കൊണ്ട് കോടതി വിധിച്ചു: 1. സുപ്രീം കോടതിയുടെ വിവിധ തീരുമാനങ്ങളിൽ നിന്ന് ഉരുത്തിരിഞ്ഞു വരുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ് :

എ .ജല നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകളുടെ ലംഘനം ഒരു ഡിപ്പാർട്മെന്റിന്റെ കൈകളിലാണെങ്കിൽ, ജല നിയമത്തിലെ 48 പ്രകാരമുള്ള ആവശ്യകതകൾ നിറവേറ്റുന്നതിന് വിധേയമായി, "വകുപ്പ് മേധാവി" കുറ്റക്കാരനായി കണക്കാക്കപ്പെടും. ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുന്ന കുറ്റകൃത്യം അദ്ദേഹത്തിന്റെ അറിവില്ലാതെയാണോ ചെയ്തതെന്ന് സ്ഥാപിക്കുന്നതിന് അദ്ദേഹത്തിന് ലഭ്യമായ പ്രതിരോധങ്ങൾക്ക് ഇത് വിധേയമായിരിക്കും അല്ലെങ്കിൽ അത്തരമൊരു കുറ്റകൃത്യം ചെയ്യുന്നത് തടയാൻ അദ്ദേഹം എല്ലാ ജാഗ്രതയും ചെലുത്തിയോ എന്ന് സ്ഥാപിക്കും.

ബി. ജല നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 48 പ്രകാരം കല്പിത യാഥാർത്ഥ്യം അയി കണക്കാക്കുന്നതിനാൽ, വി സി ചിന്നപ്പ ഗൗഡറിലെ ഈ കോടതിയുടെ തീരുമാനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, കോഡിന്റെ വകുപ്പ് 197 പ്രകാരമുള്ള സംരക്ഷണം ലഭ്യമാകില്ല, കൂടാതെ വിഷയം അത്തരം സംരക്ഷണത്തിന്റെ ഭാഗമായി പരിഗണിക്കേണ്ടതാണ്.

സി. ബന്ധപ്പെട്ട സർക്കാർ സേവകൻ ഒരു മുനിസിപ്പൽ കൗൺസിലിന്റെയോ ടൗൺ പഞ്ചായത്തിന്റെയോ ചീഫ് ഓഫീസറോ കമ്മീഷണറോ ആണെങ്കിൽ, അദ്ദേഹത്തെ "സർക്കാർ വകുപ്പിന്റെ തലവൻ" എന്ന് കർശനമായി വിളിക്കാൻ കഴിയില്ല. അതിനാൽ, ബി ഹീര നായിക്കിലെ ഈ കോടതിയുടെ വിധി പ്രകാരം, വിഷയം ജല നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 48-ന് കീഴിൽ വരില്ല. എന്നാൽ വിഷയം നേരിട്ട് ജല നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 47-ന് കീഴിൽ വരും. പ്രസ്തുത തീരുമാനമനുസരിച്ച്, അത്തരം കേസുകളിൽ പോലും, ജല നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 47-ന് കീഴിൽ ലഭ്യമായ കല്പിത യാഥാർത്ഥ്യം പൊതുപ്രവർത്തകനെ കോഡിന്റെ വകുപ്പ് 197

പ്രകാരമുള്ള സംരക്ഷണത്തിൽ നിന്ന് വിലക്കും.

ഡി. കുറ്റവാളികൾ പൊതുസേവകരല്ലെങ്കിൽ , അല്ലെങ്കിൽ പ്രധാന കുറ്റവാളികൾ സ്വകാര്യ മേഖലകളിലെ കോർപ്പറേറ്റ് സ്ഥാപനങ്ങളാണെങ്കിൽ, വകുപ്പ് 197 പ്രകാരമുള്ള സംരക്ഷണത്തിന്റെ ചോദ്യം ഉയർന്നുവരില്ല.

2. ഈ തത്വങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ ഇപ്പോഴത്തെ കാര്യം പരിഗണിക്കുകയാണെങ്കിൽ, ബി ഹീര നായിക് (മേല്പറഞ്ഞ) കേസിലെ ഈ കോടതിയുടെ തീരുമാനത്തിൽ കേസ് പൂർണ്ണമായും പരിഗണിക്കപ്പെടുന്നു.

3. അതിനാൽ, കോഡിന്റെ വകുപ്പ് 197 ന്റെ പ്രയോഗക്ഷമതയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള കീഴ് അപ്പീൽ കോടതിയുടെ തീരുമാനം റദ്ദാക്കിയതിൽ ഹൈക്കോടതി തീരുമാനം ശരിയായിരുന്നു. ഈ സാഹചര്യങ്ങളിൽ, മെറിറ്റുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വീണ്ടും പരിഗണിക്കുന്നതിനായി ഹൈക്കോടതി വിഷയം കീഴ് അപ്പീൽ കോടതിയിലേക്ക് അയച്ചു.

വി.സി. ചിന്നപ്പ ഗൗഡർ v. കർണാടക സംസ്ഥാന മലിനീകരണനിയന്ത്രണ ബോർഡ്, (2015) 14 എസ് സി സി 535; കർണാടക സംസ്ഥാനം മലിനീകരണ നിയന്ത്രണ ബോർഡ് v. ബി. ഹീര നായിക്, (2020) 16 എസ് സി സി 298: [2019] 17 എസ് സി ആർ 305 – ആശ്രയിച്ചു.

ഉദ്ധരിച്ച കേസ് നിയമങ്ങൾ

(2015) 14 എസ് സി സി 535	ആശ്രയിച്ചു	ഖണ്ഡിക 9
[2019] 17 എസ് സി ആർ 305	ആശ്രയിച്ചു	ഖണ്ഡിക 10

ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ അധികാരപരിധി: ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 2021 ലെ 599. ഹൈക്കോടതിയുടെ 13.03.2020 ലെ വിധിയിൽ നിന്നും ഉത്തരവിൽ നിന്നും 2011 ലെ ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 2637-ൽ കർണാടക, ധാർവാഡ് ബെഞ്ച് പുറപ്പെടുവിച്ചത്.

ശ്രീമതി ഐശ്വര്യ ഭാട്ടി, എ എസ് ജി , ശൈലേഷ് മഡിയാൽ, സുധാംശു പ്രകാശ്, ശ്രീമതി രാഖി എം., വൈഭവ് സബർവാൾ, ശ്രീമതി ശ്രുതി അയ്യർ, ശ്രീമതി അർച്ചന പഥക്ദവെ, രജത് നായർ, അരവിന്ദ് കുമാർ ശർമ്മ, പുരുഷോത്തം ശർമ്മ ത്രിപാഠി, എസ് ജെ അമിത്, വിക്രം ഹെഗ്ഡെ, മിസ് ബൃന്ദ കെ എൽ, ശന്തനു ലഖോട്ടിയ, എന്നിവർ കക്ഷികൾക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായി.

കോടതിയുടെ ന്യായവിധി പ്രസ്താവിച്ചത് ജസ്റ്റിസ് ഉദയ് ഉമേഷ് ലളിത്

1. അനുമതി നൽകി.2. കർണാടക ഹൈക്കോടതി ധാർവാഡ് ബെഞ്ച് 13.03.2020-ൽ പുറപ്പെടുവിച്ച ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 2011-ലെ 2637 ഉത്തരവിനെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നതാണ് ഈ അപ്പീൽ.

3. കർണാടകയിലെ ബെല്ലാരി ജില്ലയിലെ സന്ദൂർ ഗ്രാമപഞ്ചായത്തും, ആ സമയത്ത് ആ ഗ്രാമപഞ്ചായത്തിന്റെ ചീഫ് ഓഫീസറായിരുന്ന അപ്പീൽവാദിയും, 1974-ലെ ജല (മലിനീകരണ നിയന്ത്രണ നിവാരണം) നിയമത്തിലെ (ചുരുക്കത്തിൽ ജലനിയമം) വകുപ്പ് 43, 44 പ്രകാരം ശിക്ഷാർഹമായ കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ ചെയ്തതായി ആരോപിക്കപ്പെടുന്നു.

4. 2002 ലെ സി സി നമ്പർ 375 പ്രകാരം, സന്ദൂരിലെ സിവിൽ ജഡ്ജി (ജൂനിയർ ഡിവിഷൻ) ആൻഡ് ജൂഡീഷ്യൽ ഫസ്റ്റ് ക്ലാസ് മജിസ്ട്രേറ്റ് 28.04.2006-ൽ പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിന്യായത്തിലൂടെയും ഉത്തരവിലൂടെയും, അപ്പീൽവാദിക്കെതിരെ ചുമത്തിയ ആരോപണങ്ങളിൽ കുറ്റക്കാരനാണെന്ന് കണ്ടെത്തി, ഒരു വർഷവും ആറ് മാസവും തടവും രണ്ട് കുറ്റങ്ങൾക്കുമായി 1000/- രൂപ പിഴയും ശിക്ഷ വിധിച്ചു. ശിക്ഷകൾ ഒരേസമയം അനുഭവിക്കണം.

5. അപ്പീൽവാദി സമർപ്പിച്ച അപ്പീൽ ബെല്ലാരിയിലെ രണ്ടാം അഡീഷണൽ സെഷൻസ് ജഡ്ജി 19.06.2010 ലെ ഉത്തരവ് പ്രകാരം അനുവദിച്ചു. പൊതുപ്രവർത്തകൻ ആയതിനാൽ, 1973 ലെ ക്രിമിനൽ നടപടിക്രമ കോഡിലെ വകുപ്പ് 197 പ്രകാരമുള്ള സംരക്ഷണത്തിന് അപ്പീൽ വാദിക്ക് അർഹതയുണ്ടെന്നും ആവശ്യമായ അനുമതിയുടെ അഭാവത്തിൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രോസിക്യൂഷൻ അസാധുവാണെന്നും മാത്രമാണ് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത്.

6. യഥാർത്ഥ പരാതിക്കാരൻ (കർണാടക സംസ്ഥാന മലിനീകരണ നിയന്ത്രണ ബോർഡ്) കർണാടക ഹൈക്കോടതിയിലെ ധാർവാഡ് ബെഞ്ചിൽ 2011 ലെ ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 2637 ഫയൽ ചെയ്തു. 13.03.2020 ലെ വിധിന്യായത്തിലൂടെയും ഉത്തരവിലൂടെയും, കീഴ് അപ്പീൽ കോടതിയുടെ വീക്ഷണം ഹൈക്കോടതി റദ്ദാക്കി . കീഴ് അപ്പീൽ കോടതി ഈ വിഷയം മെറിറ്റുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പരിഗണിച്ചിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ, ഹൈക്കോടതി വിഷയം മെറിറ്റുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പുതിയ പരിഗണനയ്ക്കായി കീഴ് അപ്പീൽ കോടതിയിലേക്ക് തിരിച്ചയച്ചു.

7. വിധി പ്രസ്താവിക്കുന്നതിനിടയിൽ, ഹൈക്കോടതി ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് 2008 ലെ റിട്ട് പെറ്റീഷൻ നമ്പർ 30610 (വി.സി. ചിനപ്പ ഗൗഡർ vs. കർണാടക സംസ്ഥാന മലിനീകരണ നിയന്ത്രണ ബോർഡും മറ്റൊരാളും) എന്ന കേസിൽ നൽകിയ വിധിയെ ആശ്രയിച്ചുകൊണ്ട്, കോഡിന്റെ വകുപ്പ് 197 പ്രകാരമുള്ള സംരക്ഷണം ലഭ്യമാകില്ലെന്ന് തീരുമാനിച്ചു.

8. അപ്പീൽവാദിക്ക് വേണ്ടി വാദിച്ച അഭിഭാഷകൻ ശ്രീ. ശൈലേഷ് മഡിയാൽ, അസ്സൽ പരാതിക്കാരന് വേണ്ടി വാദിച്ച അഭിഭാഷകൻ ശ്രീ. പുരുഷോത്തം ശർമ്മ ത്രിപാഠി, കോടതിയുടെ അഭ്യർത്ഥനപ്രകാരം കാര്യക്ഷമമായി സഹായിച്ച അഡീഷണൽ സോളിസിറ്റർ ജനറൽ ശ്രീമതി ഐശ്വര്യ ഭാട്ടി എന്നിവരുടെ വാദം കോടതി കേട്ടു.

9. 2008 ലെ റിട്ട് പെറ്റീഷൻ നമ്പർ 30610 ൽ ഹൈക്കോടതിയുടെ ന്യായവിധിയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള തീരുമാനം വി.സി.ചിന്നപ്പ ഗൗഡർ v. കർണാടക സംസ്ഥാന മലിനീകരണ നിയന്ത്രണ ബോർഡ് [1] എന്നതിൽ ഈ കോടതിയിൽ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെട്ടു. ആ തീരുമാനത്തിൽ, ജല നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 48 ന്റെ വ്യാപ്തിയും പ്രയോഗക്ഷമതയും ഈ കോടതി പരിഗണിക്കുകയും, "വകുപ്പ് മേധാവി" ആയി കണക്കാക്കപ്പെട്ട ആൾ വ്യവസ്ഥയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കുറ്റക്കാരനായി കണക്കാക്കുമെന്നും, അതിനാൽ, കോഡിന്റെ വകുപ്പ് 197 പ്രകാരമുള്ള സംരക്ഷണം ഒഴിവാക്കപ്പെടുമെന്നും കണ്ടെത്തി. ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രസക്തമായ വസ്തുതകൾ ഇതായിരുന്നു:

"6. മുകളിൽ പറഞ്ഞ വാദത്തിനെതിരെ, പ്രതിഭാഗത്തിന്റെ അഭിഭാഷകനായ ശ്രീ എ. മരിയാർപുതം, വകുപ്പ് 5 സി ആർ പി സി യിലേക്കും 1974 ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 48 ലേക്കും കോടതിയുടെ ശ്രദ്ധ ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ട് വാദിച്ചു; സർക്കാർന്റെ ഏതെങ്കിലും വകുപ്പ് ചെയ്തതായി പറയപ്പെടുന്ന ഏതെങ്കിലും കുറ്റകൃത്യവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് വകുപ്പ് മേധാവിക്കെതിരെ കുറ്റം ചുമത്തിയിരിക്കുന്നതിനാൽ, വകുപ്പ് 197 പ്രകാരം, സർക്കാർ വകുപ്പിന്റെ തലവനെതിരെ നടപടിയെടുക്കുന്നതിന് പോലും അനുമതി നിർബന്ധമാണെന്ന് കണ്ടെത്തിയാൽ, അത് സിആർപിസിയിലെ വകുപ്പ് 5 ന് നേരിട്ട് വിരുദ്ധമാകുമെന്നും തൽഫലമായി 1974 ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 60 ബാധകമാകുമെന്നും നിഷേധിക്കാവുന്ന അനുമാനമുണ്ട്. പഠിച്ച മുതിർന്ന അഭിഭാഷകന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ, വകുപ്പ് 197 ന്റെ അപേക്ഷ സ്വീകാര്യമാണെന്ന് കരുതുകയും പ്രോസിക്യൂഷൻ അനുമതി നിരസിക്കുകയും

1 (2015) 14 എസ് സി സി 535

ചെയ്താൽ, അത് 1974 ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 48 ൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നഉള്ളടക്കത്തിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിന് ഒരു തടസ്സമാകും. പഠിച്ച മുതിർന്ന അഭിഭാഷകൻ, അതിനാൽ, അത്തരമൊരു സാഹചര്യത്തിൽ 1974 ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 48, വകുപ്പ് 197 സിആർപിസിയുമായി വൈരുദ്ധ്യമുണ്ടാകുമെന്നും തൽഫലമായി 1974 ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 60 പ്രാബല്യത്തിൽ വരുമെന്നും ഇത് 1974 ലെ നിയമം ഒഴികെയുള്ള മറ്റേതൊരു നിയമനിർമ്മാണത്തിലും അപ്രതിരോധ്യമായ സ്വാധീനം ചെലുത്തുമെന്നും വാദിച്ചു.

7. ബന്ധപ്പെട്ട വാദങ്ങൾ പരിഗണിച്ചപ്പോൾ, പ്രതികൾക്കുവേണ്ടി വാദിച്ച അഭിഭാഷകനായ എ. മരിയാർപുത്തം സമർപ്പിച്ച വാദത്തിൽ കഴമ്പുണ്ടെന്ന് തോന്നുന്നു. വകുപ്പ് 48 പ്രകാരം വാദിച്ച മുതിർന്ന അഭിഭാഷകൻ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചതുപോലെ, 1974 ലെ നിയമപ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യം ഒരു സർക്കാർ വകുപ്പിന്റെ വകുപ്പ് മേധാവിക്കെതിരെ ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന നിമിഷം മുതൽ കുറ്റം ചെയ്തതായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. ഇത് നിഷേധിക്കാവുന്ന അനുമാനമാണ്, കൂടാതെ വകുപ്പ് 48 ലെ വ്യവസ്ഥ പ്രകാരം, വകുപ്പ് മേധാവിക്ക് തന്റെ അറിവില്ലാതെ കുറ്റകൃത്യം ചെയ്തു എന്നോ അത്തരമൊരു കുറ്റകൃത്യം തടയാനുള്ള ശരിയായ നടപടികൾ സ്വീകരിച്ചിട്ടും അത് സംഭവിച്ചു എന്നോ തെളിയിക്കാൻ അവസരം ലഭിക്കും. 1974 ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 48 ലെ വ്യവസ്ഥ പ്രകാരം നൽകിയിരിക്കുന്ന സുരക്ഷാ സംവിധാനം, സർക്കാർ വകുപ്പിന്റെ വകുപ്പ് മേധാവിക്ക് വകുപ്പ് 197 സി ആർ പി സി പ്രകാരം കുറ്റം ചുമത്താൻ അനുവദിക്കുമെന്നും, 1974 ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 48 പ്രകാരം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട കല്പിത യാഥാർത്ഥ്യം എന്ന തത്വവുമായി തീർച്ചയായും വൈരുദ്ധ്യമുള്ള ഒരു കാര്യം നടത്താൻ

അനുവദിക്കുകയാണെങ്കിൽ അത് അനുവദിക്കുമെന്നും പറയുന്നതിൽ നിന്ന് വളരെ വ്യത്യസ്തമാണ് ഇത് .

8. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ, വകുപ്പ് 5 സി ആർ പി സി പരാമർശിക്കുമ്പോൾ, മറ്റൊരു പ്രത്യേക വ്യവസ്ഥയും മറിച്ചു പ്രസ്താവിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, ക്രിമിനൽ നടപടി നിയമത്തിലെ ഒന്നും തന്നെ പ്രയുക്തമാക്കാൻ വേണ്ടിയുള്ള ഏതെങ്കിലും പ്രാദേശിക നിയമത്തെയോ പ്രത്യേക നിയമതെയോ ബാധിക്കുന്നില്ല. 1974 ലെ നിയമപ്രകാരം ഒരു പൊതുസേവകനെതിരെ നടപടിയെടുക്കുന്നതിന് അനുമതി ഉറപ്പാക്കുന്നതിന് പ്രത്യേക വ്യവസ്ഥകളൊന്നുമില്ല. 1974 ലെ നിയമപ്രകാരമുള്ള ഏതെങ്കിലും പ്രോസിക്യൂഷന്റെ കാര്യത്തിൽ വകുപ്പ് 197 സി ആർ പി സി ബാധകമാക്കുകയും ആ പ്രക്രിയയിൽ വകുപ്പ് 197 സി ആർ പി സി പ്രയോഗിച്ചുകൊണ്ട് സംസ്ഥാനം അനുമതി നിരസിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു സാഹചര്യം ദൃശ്യവൽക്കരിക്കാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ, അത് 1974 ലെ നിയമപ്രകാരം ഒരു സർക്കർ വകുപ്പിന്റെ വകുപ്പ് മേധാവി കുറ്റക്കാരനാണെന്ന് കണക്കാക്കുന്ന വകുപ്പ് 48 പ്രകാരം നൽകിയിരിക്കുന്ന കല്പിത യാഥാർത്ഥ്യത്തെ ഫലത്തിൽ നിരാകരിക്കും. അത്തരമൊരു സാഹചര്യത്തിൽ, വകുപ്പ് 4(2) സി ആർ പി സി ഉപയോഗിച്ച് 197 സി ആർ പി സി വകുപ്പ് പ്രയോഗിക്കുന്നതിന്റെ ഫലം, 1974 ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 48 ന് നേരിട്ട് വിരുദ്ധമാകും, തൽഫലമായി 1974 ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 60 സ്വയമേവ പ്രാബല്യത്തിൽ വരും, ഇത് 1974 ലെ നിയമത്തിന് പുറമെയുള്ള മറ്റേതൊരു നിയമനിർമ്മാണത്തെയും മറികടക്കും.

10. ഈ കോടതിയുടെ തുടർന്നുള്ള ഒരു വിധിയിൽ, (കർണാടക സംസ്ഥാന മലിനീകരണ നിയന്ത്രണ ബോർഡ് v. ബി. ഹീര നായിക് [2]) ജല നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 48 ന്റെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾക്കായി സിറ്റി മുനിസിപ്പൽ കൗൺസിൽ കമ്മീഷണറെയും സിറ്റി മുനിസിപ്പൽ കൗൺസിലിലെ ചീഫ് ഓഫീസർമാരെയും "വകുപ്പുകളുടെ തലവന്മാർ" എന്ന് കർശനമായി വിളിക്കില്ലെന്ന് നിരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടു. എന്നിരുന്നാലും, അത്തരം ഉദ്യോഗസ്ഥർ ജല നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 47 ലെ വ്യവസ്ഥകൾക്ക് കീഴിൽ വരുമെന്ന് വിധിച്ചു. അങ്ങനെ പരാതി റദ്ദാക്കുന്ന ഹൈക്കോടതിയുടെ തീരുമാനം റദ്ദാക്കുകയും ബന്ധപ്പെട്ട മജിസ്ട്രേറ്റിനോട് പരാതിയുമായി മുന്നോട്ട് പോകാൻ നിർദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്തു.

11. ഈ കോടതിയുടെ ഈ തീരുമാനങ്ങളിൽ നിന്ന് ഉരുത്തിരിയുന്നത് ഇതാണ്:

എ. ജല നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 48 പ്രകാരമുള്ള ആവശ്യകതകൾ നിറവേറ്റുന്നതിന് വിധേയമായി, ജല നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകളുടെ ലംഘനം ഒരു ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിന്റെ കൈകളിലാണെങ്കിൽ, "വകുപ്പ് മേധാവി" കുറ്റക്കാരനായി കണക്കാക്കപ്പെടും. കുറ്റകൃത്യം അദ്ദേഹത്തിന്റെ അറിവില്ലാതെ ചെയ്തതാണോ അതോ അത്തരമൊരു കുറ്റകൃത്യം തടയാൻ അദ്ദേഹം എല്ലാ ജാഗ്രതയും ചെലുത്തിയോ എന്ന് സ്ഥാപിക്കുന്നതിന് ലഭ്യമായ പ്രതിരോധങ്ങൾക്ക് ഇത് തീർച്ചയായും വിധേയമായിരിക്കും.

ബി. ജല നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 48 പ്രകാരം കല്പിത യാഥാർത്ഥ്യം ആയി കരുതുന്നതിനാൽ

2 (2020) 16 എസ് സി സി 298

വി സി ചിന്നപ്പ ഗൗഡർ (മേല്പറഞ്ഞ) കേസിൽ ഈ കോടതിയുടെ തീരുമാനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, കോഡിന്റെ വകുപ്പ് 197 പ്രകാരമുള്ള സംരക്ഷണം ലഭ്യമാകില്ല, കൂടാതെ വിഷയം അത്തരം സംരക്ഷണത്തിന്റെ ഭാഗമായി പരിഗണിക്കേണ്ടതാണ്.

സി. ബന്ധപ്പെട്ട പൊതുസേവകൻ ഒരു മുനിസിപ്പൽ കൗൺസിലിന്റെയോ ടൗൺ പഞ്ചായത്തിന്റെയോ ചീഫ് ഓഫീസറോ കമ്മീഷണറോ ആണെങ്കിൽ, അദ്ദേഹത്തെ "സർക്കാർ വകുപ്പിന്റെ തലവൻ" എന്ന് കർശനമായി വിളിക്കാൻ കഴിയില്ല. അതിനാൽ, ബി ഹീര നായിക് (മേല്പറഞ്ഞ) കേസിലെ ഈ കോടതിയുടെ തീരുമാനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, ഈ വിഷയം ജല നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 48-ന് കീഴിൽ വരില്ല. എന്നാൽ വിഷയം ജല നിയമത്തിലെവകുപ്പ് 47-ന് കീഴിൽ നേരിട്ട് വരും. പ്രസ്തുത തീരുമാനമനുസരിച്ച്, അത്തരം കേസുകളിൽ പോലും, ജല നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 47-ന് കീഴിൽ ലഭ്യമായ കല്പിത യാഥാർത്ഥ്യം പൊതുപ്രവർത്തകനെ കോഡിന്റെ വകുപ്പ് 197 പ്രകാരമുള്ള സംരക്ഷണത്തിൽ നിന്ന് വിലക്കും.

ഡി . കുറ്റവാളികൾ പൊതുസേവകർ അല്ലെങ്കിൽ, അല്ലെങ്കിൽ പ്രധാന കുറ്റവാളികൾ സ്വകാര്യ മേഖലയിലെ കോർപ്പറേറ്റ് സ്ഥാപനങ്ങളാണെങ്കിൽ, വകുപ്പ് 197 പ്രകാരമുള്ള സംരക്ഷണത്തിന്റെ ചോദ്യം ഉയർന്നുവരില്ല.

12. ഈ തത്വങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ ഇപ്പോഴത്തെ കാര്യം പരിഗണിക്കുകയാണെങ്കിൽ, ബി ഹീര നായിക് (മേല്പറഞ്ഞ) കേസിലെ ഈ കോടതിയുടെ തീരുമാനത്തിൽ കേസ്

പൂർണ്ണമായും പരിഗണിക്കപ്പെടുന്നു.

13. അതിനാൽ, കോഡിന്റെ വകുപ്പ് 197 ന്റെ പ്രയോഗക്ഷമതയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള കീഴ് അപ്പീൽ കോടതിയുടെ തീരുമാനം റദ്ദാക്കിയതിൽ ഹൈക്കോടതി തീരുമാനം ശരിയായിരുന്നു. ഈ സാഹചര്യങ്ങളിൽ, ഗുണദോഷങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വീണ്ടും പരിഗണിക്കുന്നതിനായി ഹൈക്കോടതി വിഷയം കീഴ് അപ്പീൽ കോടതിയിലേക്ക് അയച്ചു.

14. അതിനാൽ, ഹൈക്കോടതിയുടെ വീക്ഷണംഈ കോടതി ശരിവയ്ക്കുകയും ഈ അപ്പീൽ തള്ളുകയും ചെയ്യുന്നു.

15. കോഡിന്റെ 197-ാം വകുപ്പിന്റെ പ്രയോഗക്ഷമതയുടെ വീക്ഷണകോണിൽ നിന്നാണ് ഹൈക്കോടതിയും ഈ കോടതിയും ഈ വിഷയം കൈകാര്യം ചെയ്തതെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല കൂടാതെ, റെമിഷന് ശേഷം , വിഷയം അതിന്റെ ഗുണദോഷങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രമേ പരിഗണിക്കൂ.

അപ്പീൽ തള്ളി.

അങ്കിത് ഗ്യാൻ